

Կամ շատ բիրս ազդեցություն է կատարվել խորհրդարանի
վրա կամ ես ճիշտ չեմ դատկերացնում մեր դետուրյան
հետազա զարգացնումը

Հայության ԱԺ նախագահ Բ. Մարգարյանը՝ ներկայացնելով իր հրաժարականը

ԱՐԵՎԱԿԱՆ ԱԿԱԴԵՄԻՅԱՆ

Աժ-ի հունիսի 11-ի նիստում շարունակվեցին բննարկվել Զինադատության մասին ՀՀ օրենքի 2 նախագծերը: Գեղամ Ղարիքանյանը նկատեց, որ ներկայացվող նախագծերը «վերաբերում են բոլորին. ողջ հայ ժողովրդին»: Ղարիքանյանն առաջարկեց իիւել ոչ միայն Շուշին, այլև Արդվածենը: Նա կես կատակ նկատեց, որ դրամի արժեզրկում է տեղի ունենում. և եթե օրենքը «չընդունվի, այն որոշակիութեն կանդրադառնա առաջիկա ընդունելության բննորյանների վրա»: Մկրտիչ Գիմիշյանն ավելացրեց, որ «եթե այս օրենքն ընդունենք. ներին լարվածություն կատարվի. բայց որ ուսանողները շատ ակտիվ մասսա են»: Խոսությ Հայությունյանը նեց, որ բնուարկող հարցի նկամամք իր դիւռընմը ասրբելում է կատախութրան դիրքությունում: «Եթ ինչ պահեմը շեն կարող լուծիլ ովեա-

իսի 10-ին ՀՀ նախագահ Լեւոն Տերյանը կա-
յաղրային փոփոխություններ է կատարել: Կառավարու-
թյան 21-ի: ՀՀ նախագահի մամուլի ժառայությունից տեղե-
սարարություններ առեւտի, սղասարկումների եւ զրո-
նաբերության նախարարությունը եւ էկոնոմիկայի նա-
յությունը անվանվել է արդյունաբերության եւ առեւ-
տանակավել Գառնիկ Լանագույշանը: Ֆինանսների նա-
նանսների եւ էկոնոմիկայի նախարարության, որը կոչ-
անաւորի մասն է օսարեկրյա ներդրումների նախարա-
րության նախարարության նախարարը նույն է՝
ու ուղածախին փոփոխությունների համադաշխան
են Վահրամ Ավանեսյանը ու Արտ Սաֆարյանը: Այս
դեռևս գարշադե Դրանք Բագրատյանի օրով (այ-
ստեհին հայտնվել է, որ Արտ Սաֆարյանն ընտրվել է
ինկ նախագույշանը եւ նորայր Խաչատրյանը նախա-
րարությանի օրով 1996 թ. նոյեմբերին: Արմեն Դարբի-
նելի 1997 թ. մայիսին:

ԿԱՐԳԱՎՈՐՈՒՄ

Մինսկի խմբի
տասվիրակությունը
կժամանի Երեւան

Ինչուս տեղեկացանք ԱԳՆ մամուլի խոսնակ Արսեն Գասպարյանից, այսօր զիշեր Երեւան կժամանի Սինակի խմբի համանախազահության դատվիրակությունը՝ ՌԴ-ից Յուկալովը, Ֆրանսիայից Վուժեն, ԱՄՆ-ից Լին Պասիոն։

Մինսկի խմբի եռանախագահության այցը Վերջերս տարածաւոքան կատարած Մինսկի խորհրդաժողովի եռանախագահության այցի շարունակությունն է:

Ուրբար օրը ղատվիրակությունը կմեկնի Ետնային Ղարաբաղ, կվերդառնա Երևան, իսկ շաբաթ օրը Բայու: Տեղի կունենա կաթիլների փոխանակում, որից հետո, հավանաբար, կակսվի քանակցությունների հերքական փուլը Ղարաբաղի. Դայստանի եւ Աղրբեջանի միջեւ, ըստ որի հնարավոր կլինի դատել, թէ որ քանով են արդյունավետ այս երկու այցելությունները եւ քանակցային գործընթացում ինչ փոփոխություններ են եղել:

«Ազատություն» ռադիոկայանի հաղորդմամբ. Լին Պասիոն նշանակվել է Ետոնային Դարաբաղի հիմնակարգի ռուս խաչառամի ժամանակակից հայտնի միջնակարգ քանակություններում ԱՄՆ-ի նոր ներկայացուցիչ: Նոր նշանակման մասին դեսպանական հայտարարություն դեռևս չի հրապարակել, սակայն «Ազատությանը» հայտնի է դարձել, որ այդ նշանակությունը տեղի է ունեցել: Պասիոն այս դաշտում կփոխարինի Զոգեֆ Փրեսելին, որն այս քանակություններում անցած 3 տարիների ընթացքում ներկայացնում էր ԱՄՆ-ը: Լին Պասիոն աշխատել է Մոսկվայում Մ. Խահանգների դեսպանատանը եւ խոսում է ոռուսերեն, սակայն նրա գործունեության մեջ մասը կաղպած էր ասիական դեսությունների հետ: Խածառայել է Պեկինում եւ Թայվանում, ինչուս նաև աշխատել դեսպանական քաժանմունքում:

Իւանը հերթել է Թուրքիայի մեղադրանսկեր

աշխատավորական կուսակցության
գրիհայինների ներքափանցումը Երկրի
տարածել.

Բորնուցերդի հայտարարությունը «Քրդական աշխատավորական կուսակցության ահարձկչությանը» Թեհրանի կողմից աջակցելու մասին Թուրքիայի զինված ուժերի զինավոր հարի ներկայացուցիչների ղեկումների դատասխանն է։ Գլխավոր հարի սպականներով, Յուսիսային Իրա-

Դում բուրգական բանակի զործողության ժամանակ մինչեւ 700 հունի «ահաբեկիներ» բանվել են Երանի տարածում, իսկ վիրավոր աղյուսամբները բուժվում են Երանի սահմանամերձ բաղաբների հիվանդանոցներում: Թուրքիայի զինվորական զեկավառությունը Երանին նաև մեղադրել է Բրդական աշխատավորական կուսակցությանը զենիքային իրքինահամալիրներ մատակարարելու հարցում:

Թուրք զեներալը Երբախանին
մեղադրում է աշխարհիկուրյանը
ստառնայու մեջ

11 ՀՈՒՆԻՍ, «ԱԶԱՏՈՒԹՅՈՒՆ»: Թուրքիա-ի փոխվարչադես եւ արտզործնախաւար Թանսու Շիլլերի խոսերով՝ Երկրի կառավարության կազմում մոտ օբյեկտին սղասպում են փոփոխություններ: Նա այս մասին հայտարարեց իր՝ «ճշմարիչ ուղի» կուսակցությունից ընտրված դաշգամավորների առջեւ: Շիլլերն ու Վարչադես Երաւանն այս ամսվա սկզբին որոշեցին անցկացնել լաղաճամկետ ընտրություններ՝ փորձելով հանգստացնել ոնողիմության ամսվա սկզբին մեղադրում են Երավանի կառավարությանը Երկրի աշխարհիկ սկզբունքները ունահարելու մեջ: Թուրք գեներալ Սեւակի Թուրքերին այսօր բացահայտ կերպով մեղադրեց Երաւանին ու նրա կառավարությանը քուրերին աշխարհիկության - դեմ իրահերելու մեջ: Նա մայր ասուլիսի ժամանակ շետեց, որ սահմանադրությամբ բանակին տված է արտակին եւ ներին սղանալիներից Երկրի կարգերու ուսումնական իրավունք:

Թալիբները հերքական խղաքը
ցիտեցին ըստումության

ԴՐԱ ՀԱՅ Ե ՊԻ ՎՐԱ Ե

Դ ՀՈՒԽԱ, RFI: Հյուսիսային Աֆղանստանում շարունակվում են մարտերն ընդհանուր ուժերի և բալիկըների միջեւ։ Ըստ Ռոյթեր գործակալության, այս լուծարքի բալիկըները կրեցին նորանոր լուրջ կորուսներ բռնելով Փուլի-Խումի Խաղար։ Այս Խաղարը բալիկըները գրամել են 2 շաբաթ առաջ

ՕԵՀԵՆՆԵՐԸ ՕՐՈՎՄԵԶ ԼՐԱՎՐՈԴ ԵՒ ԱԹԵԱՆՑՈՒՄ

Ա ՀՈՒԽԻՍ BBC -ԱՊԱՏՈՒԹՅՈՒՆ

Գրովնո զիսավոր մզկիբի իմամը ե
րեկ իր տան առջեւ-զնդակահարվեց
անհայտ անձի կողմից: Նրա հետե-
ւից ընկած իմամի ազգականները
հասել եւ սղանել են հարձակու-
ղին: Ազգականների խոսքերով. ի-
մաս Հասանրեկ Յախիելը սղան-
վել է վահարիտերի մահմեդական
աղանդը բնադրածելու համար: Այդ
աղանդը. որ սկզբնավորվել է Սաու-
դյան Արարիայում. ներկայում տա-
րածում է գտնի Հյուսիսային Կրվկա-
ստում եւ հատկադես. Նախտանոմ:
Իսկ այսօտ Գրովնիում առեւանգ-

վեցին եւս 2 լրագրողներ ՕՊՏ հեռուստաալիի «Հայաց» ծրագրի մեկնաբան Բոզափրովը և ողերատու Թեոնյանը: Նրանք առեւնազգեցին Գրոզնու հենց կենտրոնում: Դրանով իսկ Թեշնիայում ներկայումս առեւնազգված լրագրողների թիվը հասավ 5-ի: Ռուսական HTB հեռուստաալիի 3 բրակիցների գտնվելու վայրը դեռևս հայտնի չէ: Նախագահ Ալան Մասխանդովը հայտարարեց, թե իր զիմանդրութարականություններից մեկն է հաճարում ուստանդների ազատակումը:

ՀԱԿԱՑԱՌՈՒԹՅՈՒՆ

Ծառայել ճշմարտությանը՝ սրհամարհելով
հավակնությունները

«Ազգ» օրաթերթը վերասդիլ էր ԶՈՐԻ ԲԱԼԱՅԱ
ՆԻ «Նեղակիսիմայա գաղետայում» հրատարակ
ված «Չի կարելի սի Վրա խաղաղություն կառու
ցել» սուրբ բանավիճային հոդվածը. Նրա մեջ բեր
վել էին օրինակներ, որոնք արժահայտում էին այլ
միտք. թե ուսմական փաստերի ու իրադարձու
թյունների կեղծումն ինչորիսի կործանացար ան-

բաղարձ է ունենում Երմիկական
իմ միջ այստիսի տղավորություն
առաջացավ թե «Ավելի լավ է մեռ-
նել ուրիշի երջանկության համար».
Խողվածի հեղինակ Զ. Արատը
մի առանձնակի ոգևորությամբ ու-
րախացավ այն մտից որ իրեն քա-
նազիմի իրավիշեցին. եւ որ իր յո-
րանասոն տղանի «գրության թե-
զիսներին» «ՆԳ»-ում դատասխա-
նեցին «լայնածավալ իրադարա-
կումով». Ես հեռու եմ եղել ունե-
մեկի ընդդիմախոսը դառնալու մ-
տից Քանզի միամստրյուն կիսել

Դիրների լուծման վրա. Վերջերս, ազերի հեղինակ-ներից մեկը, ովքեր մերկացվել էին հայ գրողի հոդ-վածում նշված կեղծարարությունների համար, «ՆԳ»-ում հանդես է եկել մի նոր հրադարակմամբ «Ավելի լավ է մեռնել ուրիշի երջանկության հա-մար»: Այդ ընթերցողի ուշադրությանն ենի Եղեկա-յացնում Զորի Բալայանի «ՆԳ»-ի 1997 թ. հունի-

սի 7-ի համարում հրադարակված դատասխանը հնի. «Խոջալով գերող ասթղար՝ հրադարակվեց յիշի ցեղաստափի իններորդ ասդես ասած. արքանալիճային ավանդութ նու Ռուսաստանի ին այսդես կոչ Փոխանցված օնցերից դուրս ոլլ» հրադարա-

կումների հեղեղը. համարյա թե յուրաքանչյուրի մեջ ես զա մատից ծծած թվեր կամ «մշացածին» դատական ասերվեր ու «փասեր». Եվ իմ գրառումները ես սկսեցի «ՆԳ»-ում Խոջալովի դեորբերի մասին վերջին հրադարակումը բանի ու ինձ ամենից շատ աղջեց թե այն թե ինչո՞վսի թերևությամբ և հեղինակով աճորագործյան անունումով պատճենահանության համար գույանիցների ենք. *Տես 4.1.4*

Սկիզբ թ 1
«ՆԳ»-ում հեղինակի այդ փոքր գործընթացը, ճիշտ այնպես, ինչպես տասնյակ այլ լրագրային նյութեր, ինձ միայն ծառայել է իրեւ դարձարանող օրինակ՝ փաստերի կեղծման, ծըմարտության վարկաբեկման թեման բացահայտելու համար. Եվ երբ ինձ հեռածայնեցին «ՆԳ»-ից երեւան, առաջարկելով տալ իմ հոդվածը «Բանավեճ» խորագրի տակ, նշելով «ՆԳ»-ի կոնկրետ հեղինակի անունը՝ Ես համածայնեցի:

Դա սովորական քան է՝ այսպես ա-
սած, թերի առանձնահատկություն:
Ես այդ ասում եմ, որովհետեւ «Ավե-

ՆԵՐ ԷՒՆ ԲԵՐԿՈՒՄ: Դիւում եմ, մի շարժակազմ բացարձակապես դատարկ էր, բացի ցեսենոսով բեռնված երեք վագոններից, ուր ճանաղարիխն... զուր էին լցրել: Դատարկ վագոնների ներին դատերին «գրված էին» Դայաստանի ականավոր մարդկանց անուններ եւ անվայիկ հայիոյան: Եզ հանկարծ, համարյա տասը տարի անց «ՆԳ»-ում հեղինակը, որդես փաստարկ տեսակ մը նախատինմ է բերում, իցր հարեւանները ծգտում էին օգնության հասնել, իսկ հայերը «այնտեղ չին բողնում ադրբեջանցիներին՝ Երանցից յուրահանցուրի մեջ խափանարա ու վնասազոր տեսնելով»:

զենք, ես «օճառի դղողակ» եմ անվանում: Ընթերցողին հիշեցնեն, որ խոսքը կաստիական նավթի մասին է եվ այս առնչությամբ հարկավոր են անուուչ, խոսել այլ բանի մասին: Այս մասին՝ թէ ում նավերն են, որ Կաստիականով նավարկելու բացառիկ իրավունք ունեն: Իսկ սա նշանակում է նրա, ում դատկանում են կաստիական մերձագործը: Այդ մասին ես արդեն գրել եմ «ՆԳ»-ում մեցրեւելու 1813 թ.-ի հոկտեմբերի 10-ին Գյուլիսանում (Ղարաբաղ) ստորագրված դատմական վավերագիրը Ռուսաստանի եւ Պարսկաստանի միջեւ: «...Ռուսաստանյան Տերությունից բացի եւ ո

բալիստիկ գենի, երեք թե զործն առաջ չի գնա: Խոկ երեք իմ ընդդիմախոսը նկատի ունի Վրաստանը, աղամեր բազմադարյա համատեղ դասնությունը չի հիշում գեր մի դեմք, որ Վրաստանը կամ Հայաստանը դատերազմած լինեն իրաւ դեմ:

Գրում եմ այս տողերը. Եթ Արցախում սկսվել է մի նոր «ժամանակաբնրաց». արդեն հրադադարի չորրորդ տարին է: Եռմարիս խաղաղության հասնելու համար, թե՛ւ, շատ ժամանակ կա: Եռմարիս խաղաղությանը հարկավոր են ոչ թե ԵԱՀԿ-ի խաղերը, այլ՝ մի նոր Նյուրնբերգյան դատավարություն: Բայց եւ այնողև,

Ծառայել ճշմարտությանը՝ արհամարհելով հակակնությունները

Ը լավ է մեռնել ուրիշի երջանկության համար»-ի հեղինակը որդես կրկնեց իր հոդվածով մեկ տանում է այն միտք, թե իր ես մի ամբողջ թերթակով հարձակում եմ գործել փոփոքի գրության վրա: Թեեւ կարելի է ըյուրավոր օրինակներ թերել, եթիւ ընդամենը մեկ նախադասության դատախանել են մի ամբողջ մենագրությամբ: Ինչդես հայտնի է, երեսունինը թվականի օգոստոսին Դիմիտր, իր մարդասպան-

Մի՞թե սա ասվում է այն հոլյոսով, որ այսօրվա ընթեցողն արդեն մոռացած կլինի տարածաշանում այն օրերին կատարվող դեմքերը: Երեխային անզամ դարձ եր, որ Սումգայիթի կոտորածից, Կիրովաբադից ու Աղրբեջանական ԽՍՀ բազմաթիվ հայարնակայլ ցըաններից հայության բօնի տարագրումից հետո, աղրբեջանցիներին Սովորակ ուղարկելը կդառնար սարդանի. անչափ թամ են վերեր:

Ղարաբաղյան շարժման ամենասկզբից ադրբեջանցի գործիչներից կարելի է խել այն միհեր, որ եթե «լսելու լինես հայերին, կսեղծվի մի տղավորություն, թե ադրբեջանցիներն աղրել են կաստից ծովի հատակին» (այդ երեսնի տարածված նախադասության հեղինակը, կարծեմ, բանաստեղծ է): Իսկ «ՆԳ»-ի հրադարակման հեղինակը կատարելագործել է այս «կանխադրույթը»՝ փոփոխելով դրա աշխարհագրությունը: Եթե ես գրում եմ, «Ղարաբաղը եւ Նախիջևանը հայկական տարածներ են», աղասիանից, ուստի, իբր հետեւում է, թե «ադրբեջանցիները բնակվել են Մարտուն» Ինչո՞ւ այսպիսի հետեւություն անեն! ՉV որ մենք չեն ուսուում ու դիցում, Կիլյուսի տարածի 40 տոկոսը բնակցած բութերն աղրել են Մարտուն:

Ցանկացած անկախ փորձագետի
Ես դատւաս Եմ ցույց տալ իմ հայ-
րենիքի բոլոր հայկական դատմակա-
փաստարկները՝ սկսած կիկլոռյա-
շարվածի թերդաղարիստներից. Իե-
թանոսական տաճարների ննացորդնե-
րից եւ Վեջացրած հազարյորհարյո-
ւամյա Տրիստոնեական դաւամուն-
խին Ծարտադեսության բացառի-
գլուխգործոցներով. Սակայն, այնուա-
մենայնիվ, չէ՞ որ ինձ բույլ չեմ տա-
լիս Վիրավորել որեւէ ժողովրդի՝ ող-
դելով, թէ նա Անդրկովկաս է եկել ա-
մոլորակից. Կարծես Երկիր մոլորակ-
մրա է ուրիշ տեղ ևսա, որտեղից կա-

գրա է ուրիշ Տօն չկա, որտեղից զարդ էին գալ Խոչվորները:

Իմ ընդդիմախոսը ճգռում է մեղաք թե ինձ անգամ այն հարցերում, որու ես ընալ չեմ և բարձրացրել: «ՆԳ» ում նա դատապարտելով ու հանդիմա նուրբյամբ գրում է, թե այսօր Դարս բարի հողը լցոնված է ականներո ջիրավիշ: «Բոնե՛ գողին...»: Արց խում արդեն չորրորդ տարին է, ի խաղաղություն (կամ հրադադար) եւ այս ամբողջ ընթացքում հայ սարավորները գիտեր ու ցերեկ վնաս գետեր են առաջակա և առաջ առաջ:

զերծէլ են մահաբեր «կանաչ դնա
ները», որոնց թիվը, մասնագետներ
և պայմանագիրը, ուրաքանչ կես միլիոն
Նրանի հազիկ հասցել են մարտել Եր
րամասի գեր փոթորկ մասը: Դարձ
ծագում. ո՞վ է լցուի դրանցով դար
բայց այս հողը: Մի՞թ իրենց հայե
երթեմն արվում են այնողիսի անհեր
եզրահանգումներ, որ Աստված «կ
ռու» դահի: Օրինակ, դարբերար
ասում են, թե հայերը թիզ առ ք
ռադիոակտիվ նյութերով վարակում
իրենց գրավյած տարածութ: Դեսար
կիսի իմանալ ինչո՞ւ:

Ես արդեն սովոր եմ, որ իմ աղբանցի ընդդիմախոսները մեղադրեն ինձ աշխարհի բոլոր մեղմերի հմար. Սակայն, մտովս անգամ չեր լրող անցնել, որ, դիցութ, կասողիակնավթի դաշտարների ուռծացված քրի մասին գիտնականների տեսակերպը և աղաւական հաղթաքրութը է դժել Թուրքիայի ծեռում, մանավակ ԽՄՀՍ-ի փլուզումից հետո, կարող օգտագործել անձիս դեմ Արա, ընդդիմախոսն էլ ինձ նենադատուայն բանի համար, որ նավքը իր վասնգավոր նարողյական եւ սար-

մի այլ Տերություն չի կարող ունենալ Կաստիկ ծովում ռազմական դրու»։ Այս փաստաբուղքը ոչ ոք չեղյալ չի հայտարարել։ ճիշտ այնողևս, ինչդեռ չեղյալ չի հայտարարվել այն միջազգային օրենքը, որը հաստատում է, որ այժմյան Ռուսաստանը ԽՍՀՄ-ի իրավահաջորդն է, եւ որ ԽՍՀՄ-ը իր հերթին նախահեղափոխական ռուսաստանյան ղետության իրավահաջորդն է։

«Ավելի լավ է մեօնել ուրիշի երանկության համար» հոդվածում Ուսաստանի թեման ըռափակում է գրեթե յուրականչյուր դարբերության մեջ: Ընդ որում, հեղինակն իրեն քոյլ է տալիս անդադառնալ իմ անձինք բարեկիրք մարդկանց շրջանում անքույլատելի Վիրավորական տոնով: Ի՞նչ գին ունեն գոտիիկ անեկոտները տոված զագաների մասին, կամ «Վիրավորյալ» Ուսաստանի դաշտանի դերին հավակնող ընդդիմախոսի ծիգեր» տիտղոսության գոհարները» երավ, ինձ այնքան է դարձ լի, թե որտեղից է այս լակերտակոր «Վիրավորյալը»: Թեեւ, միանգամայն հասկանալի է, թե ինչու հեռինուին առաջարկեն այս սահմանությունը ինչպես Նաղաստակը մասդրվում է դաշտանել Ապյուժին բացականելով: «Կսդանեմ քոյլոր նրանց, ովքեր կանգնեն ծեու տալ Ապյուժին»: Ըստ Երեւույթին, նկատի ունի, որ Յայաստանը դաշտանում է Ուսաստանի շահերը: Ըստ իս, Զ. Արասովի աշխից Վրիմելի է այն իրողությունը, որ մեջբերված անեկոտի խորհուրդը ինչն իր դեմ է ուղղված: Բանզի, ինչն ինքը միտումնավոր դնդում է, թե, իցու հայերը 21-րդ դարը դատաստվում են «դիմավորել ոչ միայն Բաքվում եւ Գյանջայում, այլ նաև Արմավիրում Ստավրոպոլում, Ռուսովում, Կրասնդարում եւ «զուտ հայկական այլ հոգերում»:

Բնականաբար, Վերջին երեք քառա
չակերտների մեջ է առնված ամենեւիմ
ոչ դատահարար: Դավանաբար, հար-
կավոր է, որ ընթերցողը գլուխ ընկնի-
իր թե դրանի խաղված են իմ տես-
տից: Իմ տեսում գոյություն չունի ո՛չ
նման քառ եւ ո՛չ էլ այդօրինակ միտ
«Գազանային» առակի հերոսներ
համանմանությամբ, ես հասկացա,
ո հեղինակը «յուրովի» մատողված
Ոուսասանի ճակատագրով: Ասել
«Տես՛ի, ընկեր ոուսներ, թե ինչդեռ
«ծովից ծով» իրենց դատմակա-
հայրենիի մասին երազող հայերն այ-
են տնկել ոուսասանյան խաղանե-
րի ու մյուս Տարածների վրա, որոն
իրենց «Վաղնջական հողերն» են հս-
մարում»:

Սակայն, իմ ընդդիմախոսն ինքն անհանգստանութ Ուսաբանի տարածի ծակատագրի համար՝ այս անգամ, արդեն, ընդարձակելով հայեց «զոհերի» աշխարհագրության երջանը. Ահա թէ ինչ է նա գրութ այդ մասին. «Բավական է հայաց զցել Խաչգին եւ կիամոզվել. Դայաստանու տեղակայված զենի գործողության առավելի մեջ է գտնվութ ոչ միա Աղրբեզանը, այլ նաև ԱՊՀ երկրներաւածի մի զգալի մասը»: Մի կողմենի այն, թէ ի վեցու ո՞ր մասը եկել խոսեն, թէ ԱՊՀ երկրների կոնկրետ որի՞ն (անընդունակ Աղրբեզանի մասի) մկանք ունի եղանակով հայ

բացի) Ակադի ունի հեղինակը խոսլով «Հառավակի մասին»։

ինչորեւ ասում են, «ավելի լավ է վաս խաղաղությունը»: Եվ որդեսզի հրա- դադարն իրական խաղաղության վե- րաճի՝ այլ գեն՛ է հարկավոր: Տօմա- տուրյուն է հարկավոր: Արդ, ես ել «ՆԳ»-ում հենց առաջարկել եմ, որ մենք հրաժարվենք սիից «ՌՀ դատե- րազմ, ոչ խաղաղություն» կոչվող այս բարդ օրերին: «ՆԳ»-ում իմ եր- կու Վեցին հրադարակումները լույս են տեսել «Բանավեճ» խորագրի ներ- և: Երկու նյութերն եւ ունեին իմաս- տով իրաւ նման վեճնազեր. «Խաղա- ղությունն այն է, երբ մայրերը չեն բա- ղում որդիներին» եւ «Չի կարելի սիի վրա կառուցել խաղաղությունը»:

Բանավիճելով ինձ հետ վերջին հոդվածի ընթացքում, Ձ Աբասովը խոստվանում է, թե խմբագրությունը իր գրության տեսահոգ վերջին դահին հանելել «Խոցալովի ողբերգությունը խորացրեց վիհն այն ժողովությների միջեւ, ում ճակատագիրը միասին աղբելն է նախանձել» միտքը Դմկար չելուահել, թե ինչու խմբագրությունը հանել էր իենց այս միտքը Սոլյարակի ներկայիս սեռնդին բազ հայտնի է, որ վիհը եւկու ժողովությների միջեւ խորացել է Ալումուայիքի ու Ըստիկ Նիւրովաբադի ու Գետաշենի հայության ցեղասպանությունը Եվ առնվազն անողակետ է Վարվում իմ ընդոհնախոսը, եթե սղառնալով գրում է «անխուսափելի հատուցման մասին» և անկասկած, համամիտ ի ինձ հետ որ խաղաղ հայկական բաղանձերի ու զյուղերի վրա երկնից բափկում էին ավիաուումքեր եւ Շուշիից, Խոցալուից եւ Աղդամից արծակված «գրադ» հրիծաներ։ Երան դուր չեղալիս միայն իմ բերած բվերը Երուսաղեմում բերված իմ բվերին անհնար է հավատալ Դա դեմք էր տեսնել սեփական աշերով... Տեսնել, թե ինչուս է Շուշիից արծակված «գրադ» դայրում հուդայակավորման բափորի մոտ եւ ինչուս են երեսն ի վայր ընկնում հանգույցալի ազգականները ու հարազանները Եվ ինչուս է բեկոր միւրճվում դագաղի մեջ Արցախի ողջ տարածում չի մնացել եւ ոմի անվնաս բնակելի տեսն, կենսադահովման ոչ մի օրիելք։ Ի՞նչ հատուցման մասին կարելի է խոսել ասոր, եթե արդեն չուռող տարին է, ինչն ուղարքում ոռութեն ու արկերը Շուշու դա տարին։ Այս ժամկետն իննինի սրափ դատողության փաստակ է, կա

յացած փաստ, առ այն, որ Երկու ժողովուրդներն ի վիճակի են ապրելու խաղաղությամբ։ Ձև որ Երկու կողմերը հասել են դրան ոչ թե կախարդու կան փայտիկի հղումով, ոչ թե Վրացականությամբ, այլ՝ զենքի գուգակողութով, իմաստնությամբ ու ծեմարտությամբ։ Ուստանի միջնորդության երրորդը Այսօր, դեռ ոչ որի վճար ճառած ծեմարտությամբ զինվելու փախարեն, իմ ընդդիմախոսը, շգհտես իշխութեան եւ որտեղից, ունատակ է անում գումարակ Լեբեդին, որը «դեկավայրել 1990 թ.-ին «Բարուն առնելու» գործողությունը»։ Եվս մեկ տուժ, որը խաղաղություն չես կառուցի։ Ձև Լեբեդն իր դիմիզիայով ժամանել ոչ թե «Բարուն նվաճելու», այլ՝ Խողափակ 200 հազարանոց հայ բնակչությանը փրկելու համար։ Ժամանել մի ամբողջ շաբաթ ուշացումով՝ Խաղաղութեան մեջում։

բյուջեյի մեղմով:
Այսօր մոդայիկ չէ մեջբերել
Կյուլկովի, Դ. Յազովի, Վ. Բակաս
նի ասածները: Մակայն, ավելորդ
ծանոթանալ 1990 թ. հունվա
12-20-ը Բավում հայերի կոտորա
մասին ԽՍՀՄ Գերագույն խորհր
ճատաշրջանի փակ նիստում 1990

Մարտի 5-ին ներկայացված փաստը բերելուն ժողովրդական դատավայրութեան մազերը թիգ-թիգ կանգնեցին, երբ ինացան, թէ ի՞նչ էր կատարվում այդ օրերին Բաթվում։ Այդ նիստում նախազահող խորհրդային դառլամենտի այն ժամանակվա-

Խոսնակ Ս. Գորբաչյովը (մենի Երան
նախագահ ընտրեցին մեկ շաբաթ
անց) ստիղված եղավ խոստվանել,
որ Խնարկելով միութենական ուժա-
յին նախարարների գեկույցները,
ադրբեջանցի դաշտամահոսները
կենտրոնացնում էին իրենց ուշադրու-
թյունը հունվարի 20-ի դեմքերի Վրա-
լուուրյամբ ցըանցելով խորհրդային

զորթերի՝ Բայու հասնելուն նախորդած ողբերգական յոր օրերը։ Նենց այդ ժամանակ Տաղափի փողոցներով հոսում էր հայերի արյունը։ Բայց եւ այնուևս, Գորբաչովը կոնկրետ դրասախանում դաշտամավորների բազմաթիվ հարցերին, թե ինչո՞ւ բանակն ոււացած հասավ, Տաղափ ուր կոտրած էր զորդադրվում, այս անգամ ոչ թե յաքաղանով, այլ՝ մարտական մեթենաների, ականանետների, նոնականետների, հրանետների միջոցով։ «Չարաքանելով զոհերի, այս օրերին բռնի տեղահանված 100 հազարավոր մարդկանց հիւատակը, այսօր, իրու, Աղրբեքանում խոսում են, որ Ալեքսանդր Լեբեդի առաջնորդությանը կորհերածին ուսման ձեր

բյամբ խորհրդային բանակը օգոստացաւեց.. Բավկի «ժողովրդակարության» վրա»:

Ենքաղենն, իրու, իմ հողվածն ամբողջությամբ նվիրված է իմ ընդհանուսի փորերկ գրությանը: Բայց, մի՞քև ես առիջ եմ սկզել, որ Խնադասելով Գորբաշովին, նա խորհրդածեր այն մասին, թե «Ադրբեյջանը ԽՍՀՄ-ի հումանականության կանոնները տառամերժությունից դա այնքան է ուրեմն Սակայն, բացի այդ, դա օրեւ չենաել ըստ եռության: Խնչողս հնյեղութեն արտահայտվում էին խորհրդային ժամանակներում, Ադրբեյջանը խորհրդային իշխանության զավակն էր այլ ոչ թե ԽՍՀՄ-ի հումանական հավելուկը: Իսկ «հումքը», որ հայտնվեց հետազայում «դեղի Արեւելի հեղափոխությունն արտահանելու համար» բոլեւիկների կազմած բուժերային սովետական հանրադետության տարածում, իենց իրեն Ռուսաստանին էր դաշտանում: Անզամ Կրեմլի լենինյան քնակատանում փակցված Անդրկովկասի աշխարհագրական խարեգի Վրա գոյություն չուներ «Ադրբեյջան» անունը: Թերեւ Լենինը Արարութի լավագույն բարեկամն էր ենու սոցիալիստական մահմեդական հանրադետության հիմնադիրներից մեկը, ուր, բացի հայերից, ռուսներից, իրեաներից, բալիկներից, լեզգիներից ու այլ լեռնական ժողովուրդներից, ըստ Լենինի, բնակչել են կովկասյան բարարները, որոնց հետազայում վերանվանեցին ադրբեյջանցիներ: Եվ այստանից հետո ինչորեւս կարելի է ԽՍՀՄ-ի հումանական հավելուկ համար»:

Նենց այս անլրջության դատմառով է, որ ես չեմ ցանկանա դատախանել Չ. Արասովի մյուս բազմարիվ մտերին ու հերյուրվածիներին. Դե, ի՞նչ կարելի է, օրինակ, դատախանել հետևյալ անհերերությանը. «Գործնականորեն ԽՍՀՄ-ի փլուզումն սկսվեց... իմ ընդդիմախոսի օգնությամբ»: Այս ամենն անլուց է: Այսքան հասնեին այն քանին, որ չվերսկսվեին մեր տարածաշրանում մարտական գործողությունները, այլ կերպ ասած՝ շարունակվեր փիրուն խաղաղությունը, երբ մայրերը չքաղեին որդիներին, ահա, դա՝ կլիներ լուրջ գործ: Դրա համար անհրաժեշտ է, արհամարհելով սեփական հավակնությունները, ծառայել ծմարտությանը, առանց որի, ստիղոված եմ կրնել, խաղաղություն չես կառուցի:

«ԵՐԵՎԱԿԻՄԻՍԻՄԱՅԻ ՊԱՇԵՏԱ-
Դ հունիսի 1997 թ.

Հազիվ թե Հայաստանում գտնվի
մի մատդ. որը չի ճանաչում Ռուբեն
Ահարոնյանին. Նրա փարկանիւրը
հիրումի դարձել է համաժողովրդա-
կան. և եթե դահլյանքեին հայ ար-
ժիսների նախկին դատվանուննե-
րը նա դիեք է կրեց ամենաքարձորը:
Ռուբեն Ահարոնյանի անունը վա-
դուց դարձել է վարդեսության
քարձուների հոնանիւ. որ շափ-
ում է ճարտար տեխնիկայի ու գե-
ղարվեստական ճաշակի ներդաշ-
նակությամբ: Նրա անհատական

Եւկվեց մենակատարի նու անսովոր եռանդուն ներուժի շնորհիվ: Արագ նվազակցության իմոլուսիվությունը հաճախակի տեմդային բառ-ն ասես իմոլովիզացիոն վիրտուոզության արտացոլումն էին: Սակայն դա դահանջվում էր ընդհանուր ձեռի խստությամբ մնադային անցումների բարձր կամարներով, ինչը աւրածություն էր բացում հնչեղության համար:

Դասական ավանդույթների ողով

կատարողական արտահայտչականությունն իշխում է սեղծազործության ոճի վրա հաղթահարելով ընկալման ժանոր ստեղծությունը:

Սակայն, ճիշտ չեր լինի անհատական արտահայտչականությունը ուրակել իրեւ ստեղծագործական կամքի սահերային արտահայտությունը:

բյուն։ Առաջին զեղագէս Ահարոն յանք զիտակցարաւ ձեւավորում է արժենիներ, որոնց նշանակալիությունը չափվում է ժամանակակից արվեստին։ Բազմից կատարված ստեղծագործությունների նոր ըն-աւալումներն ու ընթերցումները դատնում են այդ հաւաքերման արդյունքը։

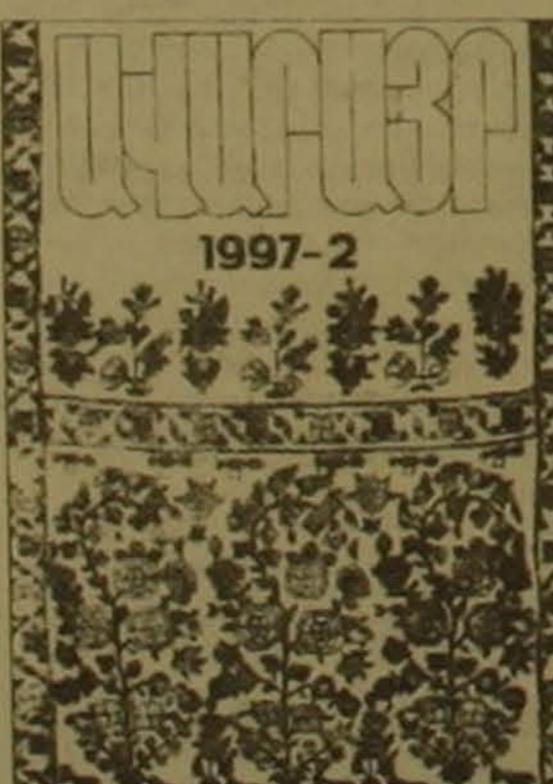
Ազգածի օրինակ կարող է ճառացի Արամ Խաչատրյանի ջուրակի ո նվազախմբի համար գրված կոնցերտ կատարումը։ Այլ երեկոն Լուրիս Տեղեավորյանը Հայաստանի թիւհարմնեիլի եւս նվիրեց փայլու տորակահարի Խորելյանին։ Երեկոյի նորմի նրանուցը ինչպես եւ-

Պահղանելով իմորովիզացիայի նըրեանզները Ահարոնյանը կառուցում էր հելլենիստական ճարտարադիմուրյան ոճի մի շենք,որ հավասարակեռված էին բոլոր զններային կադերը և երաժշտական զարգացման «անող կառույցներ»:

նաղարիք դեռի նրկութ մասը
Խաչատրյանի սխանչելի կոնցերտ
դանդաղ մասը դարձավ եղիկեն
բան։ Չորակահարի կողմից այ
մեկնաբանվեց բախյան մեղեդա
նորյան ոգով թե ոճի. թե կերպա
րային համանմանորյունների հա
յեցակետից։ Նոյնիսկ Ժան Տե
Մելիերյանը շնայած իր ընթերցու
ների կլասիցիսական կողմնոր
ւումներին այս մասում դահլու
նում է արեւելյան որակի խոնջաւ
քը։ Ռոքին Վհարոնյանը գտնում
այլ ուսկուրա և երաժշտորյուն
ունկնդրին ներկայացնում է ոգեղի
նի մասին բարոկոյի ժիղի մեղիսա
զիայի համառևելուսում։

Ասլածառնչը՝ նոր հրատակությամբ

«Ավարայր» կանչում է զինվորներին

կական անկվածների մասին հոդվածներ. Հ. Վարդան Հացունու «Հին հայ տարագի դատաստիքունը» (Վենետիկ. 1923 թ.). ինչդես նաև զերմանացի հայտնի հետազոտող Գուսակ Ռադյոնի հայաստանյան շրջագայությունների նիրկայացուն:

Հոգենց «Ավարայր» հատուկ էց ունի նաև դաշտանի ստեղծագործող ների համար և հուսանք. որ Հայկ Աղօքելյանի սուրագրությունից հետո կհանդիպեն նաև այլ անունների.

բյանը և ուսանողությանը:
Նոր ձեռնարկներ
լրագրող
ուսանողներին

ԵՐԵՎԱՆ, 11 ՀՈՒՆԻՍ. ԱՐՄԵՆՊՐԵՍ. Դաերադության բուհերի լրագրող ուսանողների համար լավ նվեր է դաշտաստիքանական գիտությունների թեկնածու, դրուեն Թերեզա Գալսյանը։ ՀՀ կրության եւ գիտության նախարարության բաժցագույն կրության դրուենների գիտամեթոդական կենտրոնը եւ Հայկական բաց համալսարանը լույս են ընծայել նրա երկու գրեսիկները՝ «Նեռուստալրագրության հիմուններ» եւ «Ռադիոլրագրության հիմուններ» խորագրերով։ Ներնարկները ներկայացնում են ռադիո եւ հեռուստալրագրության առանձնահատկություններն ու ֆունկցիաները, ծանրացնում Հայատանում գործող ընկերությունների կառուցվածին, խմբագրական գործունեությանը, ծրագրերին, հաղորդումների տեսակներին, օգտագործվող ժանրերին, ծայրագրման եւ մոնտաժման աշխատանիւներին։

Տալարյանները 1000-ական դուրս
Նվիրեցին Տալուհի Յ զուտերի ոմբողջներին

ՆՈՅԵՄԵՐԵՅԱՆ. Ա ՀՈՒԽԻ. ՓԱՍՏ Ծագումով Տափացի. Ներին Կարմիր ըստյան գոտիից Առաջ և Առջ Հայությաններ ու այժմ բնակչութեան ԱՌԱ. Կալիխոռնիա նախանդու «Հայոսատի կարիքադրութեան օգնութեան» կազմակերպության միջոցով 1000-ական դրու են նվաճարեան Ներին Կումիքապետության Շինուի և Մոխիս գոտիների դպրոցներին

Ամերիկայում կինոմրգանակ շահած
Վիզեն Չալդրանյանը երազում է
վերադառնալ «Տայֆիլմ»

Հայաստանի մշակույթի գործիչներին վերջին տարիներին ավելի հեօս է գտնել Խաղաղ օվկիանոսի ափերին. Բայց սա ուրիշ դեմք է, որի մասին դատմում է «Ազատություն» ռադիոկայանի Կալիֆոռնիայի բղբակից Թաթուլ Մանասերյանը:

Դոլիվուդի նշանակոր «Փարամառնը փիլիզրգ» կենտրոնի ընթացիկ հակիմության ժամանակ ուղարկել է պատրիարքի Վիզեն Չալդրանյանի «Տեղողորմեա» ֆիլմի ամերիկյան դրսերամի Ան Բանի առնախ բահան-

զային փառատոների ու մրցույթների ներկայացնելու մասին, Շալդրանյանը նշեց, որ Միացյալ Նահանգներում գտնվելու այս կարծ ժամանակահավածում Երեանում դաշտոնական հրավեր է ստացվել Ֆիլմը Կաննի միջազգային կինոփառատոնին ներկայացնելու համար։ Սակայն, դրա համար գոյություն չունի անզամ ամենաանհրաժեշտ նախադրյալը՝ Ֆիլմի դաշտենը չեխնիկական այն չափանիշներով, որոնք դահանգվում են փառատոնին մասնակցելու համար, ինչը կաղված է ֆինանսական խորհրդի հետ։ Խոսելով «Տեր ողորմեա» Ֆիլմը «Օսկարների» տարեկան մրցանակաբաշխության ներկայացնելու հնարավորության մասին, ինչի ուրաց այս օրերին Լոս Անջելեսում շատերն են խոսում, հայ կինոթեմադրիչն ասաց, թե դրա ամենամեծ նախադրյամանը Ֆիլմի դաշտենի առկայությունն է, որը դեռ է համարածախանի բոլոր դահանջներին, իսկ իր ունեցած միակ դաշտենը, ցավու սրտի, փայլուն որակ չունի։ «Պատճենի առկայության դեղում կարծում եմ, որ դիմի գրադպես դրանով Ուղղակի ուժասության լինում, եւ դա մի հոգու գործ չէ», ասաց Վիգեն Շալդրանյանը Այն հարցին, թե կարելի՞ է արդյուն մոտ աղազայում համագործակցություն ակնկալել Յոլիկուրի կինոգործիչների հետ։ Վիգեն Շալդրանյանը դատախանեց, որ արդեն 4 ամիս համագործակցում է կինոսցենարիս Պոլ Պիետրոսոնի եւ դրույյուներ Ոոյ Սրբիի հետ Աղաջա Ֆիլմի Վենագիրն է «Արձագաններ» եւ դատելու և ամերիկյան անունների կյանքի մասին ին, Վերաբերում է իր աղաջա կեցությանը Միացյալ Նահանգներում եւ հրաժեսին «Յայֆիլմն»։ Ինչի մասին իի չեն ըունկները Վիգեն Շալդրանյանն ասաց. «Եթե համակերպում այն մտին, որ «Տեր ողորմեան» ին Վերջին Ֆիլմն է Յայաստանում եւ չեմ ուզում հավատալ դրան Ոչ մի Յոլիկուր եւ Երկրագնդի վրա ոչինչ չի կարող փոխարինել ին հարազա խղամը եւ իմ «Յայֆիլմ» կինոսուդիան, որն ին տունն է»։

Ազգային «գրադարանի աղջկա» առասպելական

Դարձարժան Սուրեն Պետրոսյան, «Ազգ» թերթի մայիսի 21-ի թիվ 93-ում հրադարակված ծեր հոդվածին դատասխանում է գրադարանի «աղջկաներից» մեկը, որի անունը ցավոյ դուք լզիտել: Իսկ մենք գիտենք եւ հիշում ենք ծեզ: Դուք մեր ընթերցաւահում «Դայլ» թերթն էին կարդում, որն ամեն օր մեծ սիրալիրությամբ սղասարկում էին Ազգային գրադարանի «արքիմետր»:

Աղջիկներ»:
Աղջիկներ, որոնք գիտեն, թե որ ընթցողը ինչ է կարող մատուցնել մասնավորապես ունի, որ սեղանի շուրջը եւ որ առօսին է հայում եւ լուրջախանութեան մեջ աղջիկները կատարուած են առաջարկած աշխատանքուն աղջիկան ծանր վիճակը, կարող էին հողվածը զերնագրել, օրինակ՝ «Նախկին մանկավարժի բողոքը» և այլ հիմյած ուղութեան մեջ:

ընթերցողներին հանել կյանի բնականոն հունից, աղջիկներ, որոնք ծեզ եւ բոլոր ընթերցողներին ուզում են սղասարկել այն մամուլը, որը հնարավոր է հայքայթել եւ դադարանել գիտակից եւ ոչ գիտակից (ամսագրերի լցերը կտրող, թերթերը գողացող) ընթերցողներից: Գրադարանն արդեն խանի տարի տեղական բաժանորդագրություն չի կատարում, եւ աղջիկները իրեն են խմբագրություններից թերթեր եւ ամսագրեր թերում համալրելու գրադարանի ֆոնդերը

Դուք գրել եք, որ մանկավարժից վերածվել եք թերթեր վաճառող «Հայլու»։ Դանի ձեր բառերն են։
Մենք սղասարկում ենք ոչ միայն ուսանողներին, մասկուրականներին եւ ծառայողներին, այլ նաև այն մարդկանց, ովքեր հետապուրյուն էլ չունեն գննե այդ «Հայշիությունը» անհյու Մեր ընթերցողներից մեկը

